

Przygotujmy dobry wypoczynek
dla naszych dzieci

Każdego roku setki tysięcy dzieci i młodzieży wyjeżdżają na kolonie i obozy: dla dzieci pozostających w mieście organizowane są półkolonie i tzw. wczasy w mieście, a dla dzieci wiejskich — wycieczki do miast.

Wkrótce nasze dzieci i młodzież znów wyjadą do malowniczych miejscowości górskich, nad morze, nad jeziora na zasłużony wypoczynek, by wzmocnić siłę i zdrowie, poznać głębiej pokochać czystszy kraj.

Aby akcja wczasów letnich przyniosła dobre wyniki, muszą być gruntownie, terminowo i sprawnie przeprowadzone prace przygotowawcze.

Przebieg prac przygotowawczych zależy w pierwszym rzędzie od władz centralnych, kierujących akcją. Chodzi o to, aby zasady organizacyjne były proste, jasne i szczegółowo sprecyzowane. Chodzi o to, aby instruktaż i kontrola były mobilizujące i pomocne.

Ministerstwo Oświaty, aparat wykonawczy Pełnomocnika Rządu do spraw wczasów dla dzieci i młodzieży, ma w tym zakresie poważne osiągnięcia. Zdążył całkowicie egzyniować zasady planowego kierowania dziećmi z określonych terenów do góry wyznaczonych placówek. Dużym krokiem naprzód jest oparcie pracy wychowawczej na koloniach na założeniach organizacyjnych i metodycznych szkolnej drużyny harcerskiej.

Na czoło zadań w obecnym okresie przygotowawczym wysuwa się sprawa zakwalifikowania i przygotowania obiektów, sprawa kwalifikacji społecznej i lekarskiej dzieci i młodzieży oraz zapewnienie kolonijom kadr pedagogicznych i administracyjno-gospodarczych.

Obiekty wczasowe należałyby zakwalifikować i przydzielić organizatorom najpóźniej do 15 kwietnia. Termin ten nie wszędzie był ściśle przestrzegany. Np. w woj. koszalińskim do 10 kwietnia nie było jeszcze zakwalifikowanych 14 obiektów — miejsc wypoczynku dla ponad 5 tys. dzieci.

Trzeba więc, aby prezydium rad narodowych znacznie bardziej interesowały się sprawą kwalifikowania obiektów, aby zabezpieczyć środki potrzebne do szybkiego i dokładnego przeprowadzenia remontu. Trzeba również przygotować więcej obiektów (nie wykorzystane są dotychczas nadające się do tych celów niektóre szkoły zawodowe różnych typów), starannie je wyposażać, podnieść ich poziom sanitarno-higieniczny, warunki zdrowotne i bezpieczeństwa.

Sprawą ogromnej wagi, jest prawidłowa kwalifikacja społeczna i lekarska dzieci na wczasy. Akcja ta, przy dużym nakładzie pracy rad zakładowych, komitetów rodzicielskich i aparatu służby zdrowia, na ogół przebiega sprawnie.

Niedociągnięcia czy błędy wpływają poważnie z biurokratycznego i bezdusznego traktowania tej sprawy, z jej niedoceniania. Nie

jest właściwa postawa tych rad zakładowych, które uważają sprawę kwalifikacji dzieci na kolonie za załatwioną, gdy ją przekazują referentowi socjalnemu, lub ograniczają się do umieszczenia ogłoszenia na tablicy.

Trzeba, aby związki zawodowe, wydziały oświaty prezydiów rad narodowych, wydziały zdrowia prezydiów rad narodowych stawiały coraz większe wymagania radom zakładowym, szkołom i komitetom rodzicielskim oraz lekarzom kwalifikującym dzieci i młodzież na kolonie. Trzeba, aby dobor dzieci był jak najbardziej właściwy, by wyjeżdżały dzieci najbardziej potrzebujące wypoczynku na koloniach.

Zapewnienie placówkom wczasowym ok. 80 tys. pracowników wymaga dużej mobilizacji z równo ze strony wydziałów oświaty prezydiów rad narodowych, (chodzi o kadry pedagogiczne) jak i zakładów pracy oraz szkół (kadry administracyjne - gospodarcze) i wydziałów zdrowia prezydiów rad narodowych (kadry higieniczno-lekarskie).

Trzeba zapewnić każdej placówce wczasowej doświadczonego kierownika-nauczyciela, dbać o to, aby obok młodych wychowawców pracowali doświadczeni nauczyciele, a najważniejsze — zawczasu szkolić kadry i dążyć do ich ustabilizowania. Trzeba również zapewnić wszystkim placówkom opiekę lekarsko-higieniczną, rozszerzyć i pogłębić kontakty pracowników kolonii z zakładami pracy i szkołami — organizatorami placówek wczasowych.

Dotychczasowy przebieg przygotowań do akcji wskazuje, że jeszcze nie wszędzie wyągnięto odpowiednie wnioski z doświadczeń lat ubiegłych.

Zarządzenie Ministerstwa Oświaty o organizacji szkolenia kadr pedagogicznych zostało wysłane w teren za późno: dopiero 27 lutego, podczas gdy szkolenie rozpocząć się miało już 1 marca.

Obok wielu województw i powiatów, których prezydium rad narodowych doceniają stojące przed nimi zadania, jak prezydium WRN w Rzeszowie, prezydium MRN w Żyrardowie, gdzie przygotowania przebiegają sprawnie, są i takie, które mają liczne zaniedbania.

Trzeba więc, aby wszystkie czynniki, odpowiedzialne za przygotowanie i przeprowadzenie akcji, przede wszystkim Ministerstwo Oświaty, Ministerstwo Kolei (przewóz dzieci), Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (zapewnienie żywności) oraz CRZZ i Zarząd Główny ZMP — zwiększyły w tym okresie swoje wysiłki i operatywność.

Jest również rzeczą konieczną, aby instancje partyjne wszystkich szczebli otoczyły opieką instytucje i placówki wczasów letnich dla dzieci i młodzieży, aby pomogły im w pokonywaniu trudności.

Nie szczędźmy wysiłków, aby naszym dzieciom i młodzieży zapewnić radosny, zdrowy wypoczynek.

DLA UCZCZENIA 1 MAJA

40 tysięcy budowlanych stolicy
realizuje zobowiązania

(Obsł. wł.). Około 40 tysięcy robotników budowlanych, majstrów, inżynierów i projektantów stolicy realizuje zobowiązania 1-majowe.

Dokumentacja 2 cukrowni
dla Chin Ludowych

Warszawskie Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego przygotowuje dokumentację techniczną dla budowy cukrowni „Chiamussy” i „Nowe Chiny” w Chińskiej Republice Ludowej. Zobowiązanie podjęte przez zespół inżynierów Stemplewskiego i Jastrzębskiego na cześć 1 Maja przyspieszy wykonanie dokumentacji o 5 dni.

452 izby na 10 dni
przed terminem

10 dni przed terminem ustalonym w harmonogramach przekazane zostaną 452 izby w trzech budynkach na terenie Ochoty. Równocześnie zarębiezienia Miejskiego nr 5 oddadzą przedterminowo jeden budynek administracyjny i złówek.

Nowe ambulatoria, gabinet dentystyczny, oraz punkt usług szewskich i krawieckich otrzymają budowniczy osiedla na Grochowie.

Wspólnym wysiłkiem
całej załogi

WROCLAW (kor. wł.). Z 1000 ton nawozów, które zobowiązała się wyprodukować w kwietniu ponad plan w czynię majowym załoga Wroclawskiej Fabryki Superfosfatu, ponad

Nowe piece hutnicze

Robotnicy Zjednoczenia Budowy Pieców Przemysłowych we Wrocławiu oddali załozide wuj Legnica dwa nowe piece anodowe do wylotu miedzi. Piece le robotnicy ZBPP zbudowali w terminie o 15 dni krótszym niż przewidywał harmonogram.

Aby Pierwszy Maj powitać
głodnie i wesoło

POZNAN (kor. wł.). Załogi poznańskich zakładów pracy przygotowują się do obchodu święta pierwszego maja. Orkiestra zakładów „Stomil” przygotowuje wielki koncert dla mieszkańców dzielnicy Poznań — Starołąki. Metalowcy z ZISPO nie tylko przygotowują występy artystyczne na własną akademię ale częśc ich zespołu pieśni i tańca wywiedzie z robot

niznymi ekipami łączności na wieś, aby witac 1 Maj wspólnie z pracującymi chłopami.

Ponad 20 tys. chłopów
podjęło czyn 1-majowy

KIELCE (kor. wł.). Podejmując apel załóg robotniczych do czynu pierwszomajowego przystąpiło w województwie kieleckim ponad 20 tysięcy chłopów pracujących z 684 gromad. W samych tylko powiecie starachowickim we współpracy z 1-majowym bierze udział 139 gromad. Nie pozostają w tyle również i inne powiaty. Np. w powiecie radomskim do czynu 1-majowego przystąpiło 70 gromad, w powiecie Włoszczowa — 78, w pow. sandomierskim — 80.

Większość zobowiązań dotyczy przyspieszenia siewów, podniesienia wydajności z h.

Cenne zobowiązania podjęli chłopci pracujący ze wsi Kliny w pow. opoczyńskim. M. in. postanowili oni: pobilić wszystkie pomieszczenia gospodarskie do 30 kwietnia. Gromada Kliny zobowiązała się ponadto zwiększyć w roku 1954 hodowlę zwierząt gospodarskich: bydła o 30 sztuk, owiec o 50, trzody chlewnej o 50.

Chłopi ze wsi Blotnica w pow. radomskim postanowili zalaść 10 ha nieużytków, wybudować twarda nawierzchnie drogi o długości 300 m b. oraz odnowić 10 ha łąk.

(R. S.)

Depesze z okazji 9 rocznicy
układu między Polską i ZSRR

Do
Przewodniczącego Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza A. ZAWADZKIEGO

W związku z dziewiątą rocznicą podpisania Układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej między Związkiem Radzieckim i Polską Rzeczpospolitą Ludową proszę przyjąć, Towarzyszu Przewodniczący, serdeczne pozdrowienia Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i moje własne.

Pozwólcie przekazać bratniemu narodowi polskiemu gorące życzenia nowych sukcesów w budowie socjalistycznej gospodarki i kultury oraz wyrazić głębokie przekonanie, że przyjaźń między Związkiem Radzieckim i ludowodemokratyczną Polską nadal będzie krzepnąć i rozwijać się dla dobra naszych narodów.

K. WOROZYŁOW

Do
Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza K. WOROZYŁOWA

Z okazji 9 rocznicy podpisania polsko-radzieckiego Układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej proszę przyjąć, Towarzyszu Przewodniczący, najserdeczniejsze pozdrowienia i najgorętsze życzenia.

Naród polski widzi w Układzie gwarancję swej niepodległości, swego bezpieczeństwa i nienaruszalności swych granic, głęboko docenia ogromne znaczenie ustawicznie pogłębiającej się przyjaźni i współpracy z narodami Wielkiego Kraju Rad oraz ich bezinteresownej pomocy dla rozwoju Polski Ludowej do socjalizmu.

Wzmagać twórczy pokojowy wysiłek w budownictwie nowego życia i podnoszeniu swego dobrobytu, naród polski coraz aktywniej wnosi swój wkład w dzieło walki o pokój i bezpieczeństwo narodów — walki, której ostoją i drogowskazem jest bratni ZSRR.

ALEKSANDER ZAWADZKI
Przewodniczący Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Do
Prezesa Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza J. CYRANKIEWICZA

W dniu dziewiątej rocznicy radziecko-polskiego Układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej przesyłam Wam, Towarzyszu Prezesie, Rządowi Rzeczypospolitej i narodowi polskiemu moje serdeczne pozdrowienia i życzenia nowych sukcesów w budowie socjalistycznej gospodarki i kultury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wyrażam głębokie przekonanie, że niewzruszona przyjaźń i braterska współpraca między narodem polskim i radzieckim będzie i nadal nieustannie rozwijać się dla dobra naszych narodów, w interesie zapewnienia trwałego pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.

G. MALENKOW

Do
Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza G. MALENKOWA

Z okazji 9-tej rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich proszę przyjąć, Towarzyszu Przewodniczący, najserdeczniejsze pozdrowienia od Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla bratniego narodu radzieckiego, dla Rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz dla Was osobiście.

Układ ten stanowi podstawę szybkiego rozwoju gospodarczego i kulturalnego oraz wielkich osiągnięć w gruntowaniu siły i bezpieczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wszelstronna pomoc Związku Radzieckiego przyczyniła się do tego w ogromnym mierz.

Naród polski śle bratniemu narodowi radzieckiemu życzenia dalszych — krzepiących nadzieje całej postępowej ludzkości — zwycięstw w budownictwie nowego ustroju.

Naród polski wiernie strzegąc wieczystej przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, przodującym narodem świata w walce o trwały pokój, wnosić będzie nadal swój wkład wzmacniający siłę obozu pokoju, zapewniającą niepodległość i bezpieczeństwo każdemu narodowi.

JOZEF CYRANKIEWICZ
Prezes Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Do
Ministra Spraw Zagranicznych
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza S. SKRZESZEWSKIEGO

W związku z dziewiątą rocznicą podpisania radziecko-polskiego Układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej proszę przyjąć, Towarzyszu Ministrze, moje serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia.

Pozwólcie wyrazić przekonanie, że braterska przyjaźń i ścisła współpraca Związku Radzieckiego i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nadal przyczyniać się będzie do zapewnienia bezpieczeństwa narodów Europy i umocnienia światowego pokoju.

W. MOŁOTOW

Do
Pierwszego Zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów
i Ministra Spraw Zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
Towarzysza W. MOŁOTOWA

W 9 rocznicę podpisania Układu o Przyjaźni, Wzajemnej Pomocy i Współpracy Powojennej między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich proszę przyjąć, Towarzyszu Ministrze, moje najserdeczniejsze pozdrowienia.

Nierozwalny sojusz naszych bratnich narodów stanowi mocne ogniwo w światowym froncie walki o pokój i przyjaźną współpracę międzynarodową. Biorąc sobie za wzór konsekwentnie pokojową politykę Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Polska Rzeczpospolita Ludowa nadal z niesłabnącą energią walczyć będzie w jednym szeregu z całym światowym obozem pokoju o pokrzyżowanie imperialistycznych knołów wojennych, o utrwalenie pokoju i współpracy między wszystkimi narodami.

STANISŁAW SKRZESZEWSKI
Minister Spraw Zagranicznych
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Uchwała KC PZPR i Rady Ministrów
w sprawie częściowej zmiany systemu płac w kolejnictwie
oraz ustalenia niektórych uprawnień i obowiązków kolejarzy

Transport kolejowy odgrywa doniosłą rolę w życiu naszego kraju. Jego sprawne funkcjonowanie jest niezbędnym warunkiem wykonania zadań przez wszystkie gałęzie gospodarki narodowej i zacieśnienia spójni ekonomicznej między miastem a wsią. Praca w kolejnictwie jest pracą odpowiedzialną i zaszczytną, toteż zobowiązuje każdego pracownika kolejowego do wzorowego spełniania obowiązków służbowych.

Kolejnictwo polskie w ciągu pierwszych czterech lat planu pięcioletniego osiągnęło znaczne sukcesy, wykonując z nadwyżką zadania przewozowe i polepszając podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne. Jednak w pracy kolei są jeszcze poważne braki, szczególnie w dziedzinie organizacji i dokładności w pracy, na co wpłynął w znacznym stopniu niedostateczny jeszcze poziom dyscypliny służbowej. Szczególne warunki pracy kolei wymagają od kolejarzy znacznie wyższej niż w innych dziedzinach gospodarki narodowej dyscypliny pracy.

Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia pracownikom kolejowym stałość zatrudnienia, zaspokajanie w coraz większym stopniu potrzeb bytowych i kulturalnych, specjalne przywileje w świadczeniach społecznych, możliwość podwyższania kwalifikacji zawodowych oraz osiągnięcia szerokiego awansu społecznego i zawodowego.

W celu podkreślenia znaczenia i godności zawodu kolejarza, stworzenia niezbędnych warunków dla dalszego usprawnienia pracy kolei oraz polepszenia warunków bytu mas kolejarzów, Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanawiają, co następuje:

I. Zmiany w systemie płac

1. Znieść w przedsiębiorstwie PKP sztywny, nieodwrocący, ustalający należące kwalifikacje, system grup uposażenia zasadniczego i wprowadzić zasadę opłacania pracownika w zależności od zajmowanego stanowiska, od ponoszonej na tym stanowisku odpowiedzialności służbowej i wykonywanych czynności.

Dotychczasowy system opłacania według grup uposażenia nie stanowi dostatecznej zachęty do podnoszenia kwalifikacji zawodowych i w wielu wypadkach utrudniał właściwą gospodarkę kadrami.

2. Dla robotników w służbie drogowej, elektrotechnicznej i w warsztatach pomocniczych wprowadzić akordowy (a gdzie to niemożliwe — dniówkowy)

II. Stopnie służbowe, umundurowanie,
dodatek za wysługę lat

4. Wprowadzić dla podstawowych zawodów na PKP stopnie służbowe, nowe dystynkcje służbowe i dodatek za wysługę

lat. Ustalić, że umundurowanie jest przydzielane kolejarzom bezpłatnie. Dla pracowników, którzy otrzymują stopnie służ-

bowe, wprowadzić obowiązek noszenia umundurowania w służbie.

Wprowadzenie stopni i nowych dystynkcji służbowych ma podkreślić znaczenie podstawowych zawodów na PKP, w szczególności związanych bezpośrednio z ruchem pociągów. Wprowadzenie dla kolejarzy, posiadających stopnie służbowe, dodatku za wysługę lat przyczyni się do zapewnienia

III. Zasady wyróżniania i odpowiedzialności
kolejarzy

5. Ustalić nowe zasady wyróżniania i odpowiedzialności pracowników PKP.

Dotychczasowe przepisy w tej dziedzinie zawężyły uprawnienia zwierzchników służbowych do wyróżniania pracowników za dobrą pracę i karania dyscyplinarnego za niedbalstwo w pracy, naruszanie przepisów służbowych itd. Powodowało to sprzeczki przy ustalaniu spraw, ograniczało stosowanie zasady jednoosobowego kierownictwa, która ma podstawowe znaczenie dla umocnienia dyscypliny pracy na PKP.

Nowe przepisy o wyróżnianiu i odpowiedzialności pracowników PKP powinny:

IV. Dziel Kolejarza Polski Ludowej

6. W celu podkreślenia doniosłości pracy kolejarzy dla dobra naszej Ojczyzny ustanowić „Dzień Kolejarza Polski Ludowej”, który będzie obchodzony w drugą niedzielę września każdego roku.

Nieustanny wzrost produkcji i obrotu towarowego, rozwój życia gospodarczego i kulturalnego powoduje rosnące przewozy towarów i pasażerów. Wykonanie tych zadań wymaga dalszego usprawnienia pracy kolei. Niezbędnym warunkiem zapewnienia sprzyjstwej i operatywnej działalności podstawowych kolejnieta jest rozwijanie systematycznej pracy polityczno - wychowawczej w masach kolejarzów przez or-

stałości podstawowych kadr na PKP. Wprowadzenie tych uprawnień będzie poważnym czynnikiem umocnienia dyscypliny służbowej na kolei.

Ustalić zasadę, że staż dla obliczenia dodatku za wysługę lat zaczyna się od chwili objęcia pracy na PKP w Polsce Ludowej. Dodatek ten będzie wypłacany raz do roku w Dniu Kolejarza.

a) objąć wszystkich pracowników kolejowych;

b) wprowadzić przyznawanie nagród i nakładanie kar dyscyplinarnych przez zwierzchników służbowych.

W związku z tym należy znieść komisje dyscyplinarne:

c) wprowadzić odpowiedzialność zwierzchników za przekraczanie stałości podstawowych kadr, Częściową zmianą systemu płac w kolejnictwie oraz u-

stalenie szeregu uprawnień i obowiązków kolejarzy służby będzie poprawie bytu mas kolejarzów i będzie pomocą w wykonaniu doniosłych zadań stojących przed kolejnictwem.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1954 r.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

Rada Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Działania
Wietnamskiej Armii
Ludowej

(a) PEKIN (PAP). Wietnamska Agencja Prasowa ogłosiła komunikat dowódcy naczelnego wietnamskiej armii ludowej o działaniach wojennych w pierwszej połowie kwietnia br.

W okresie od 30 marca do 3 kwietnia br. wojska ludowe zdobyły na terenie twierdzy Dien Bien Fu cztery wzgórza. W toku walk pod Dien Bien Fu nieprzyjacieli stracił w zabitych, rannych i wziętych do niewoli 2.300 żołnierzy i oficerów. Ogólne straty nieprzyjaciela od początku ofensywy wojsk ludowych na Dien Bien Fu wynoszą 5 tysięcy żołnierzy i oficerów oraz 50 zestrzelonych samolotów.

W pierwszej połowie kwietnia na szosie nr 5 wojska ludowe zniszczyły lub wysadziły w powietrze kilka nieprzyjacielskich kolumn samochodowych z wojskiem, amunicją i materiałami pędnymi.

W południowej części Wietnamu środkowego wojska ludowe zmogły działalność jednostki partyzanckie. Zniszczono kilka nieprzyjacielskich fortów i wież strażniczych na liniach komunikacyjnych.

Oprócz tego w południowej części Wietnamu środkowego zmogły działalność jednostki partyzanckie. Zniszczono kilka nieprzyjacielskich fortów i wież strażniczych na liniach komunikacyjnych.

DZIŚ W NUMERZE:

NASZA KC KPZR NA DZIEŃ
1 MAJA 1954 R.

K. MALCUZYŃSKI: O dwóch chorobach: gruźlicy i biurokracji

Prof. B. WOLIN: Wielki wódz i nauczyciel (W 84 rocznicę urodzin Włodzimierza Lenina)

S. SŁOMKOWSKI: Korea w przeddzień Genewy

Z. KWIECIŃSKA: I nasza wioska powinna być zradiofonizowana"

